

981-6

-2

**ΧΑΡΑΚΤΙΚΑ ΙΜΠΡΕΣΙΟΝΙΣΤΩΝ
ΚΑΙ ΜΕΤΑΪΜΠΡΕΣΙΟΝΙΣΤΩΝ ΖΩΓΡΑΦΩΝ**

A
1981-6
C.2

ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΤΖΟΥ

ΧΑΡΑΚΤΙΚΑ ΖΩΓΡΑΦΩΝ

ΙΜΠΡΕΣΙΟΝΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΪΜΠΡΕΣΙΟΝΙΣΤΩΝ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1981

ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΤΖΟΥ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΣΩΤΡΑΦΩΝ

ΕΜΠΡΕΣΙΟΝΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΜΠΡΕΣΙΟΝΙΣΤΩΝ

σο ρ
γμοσ

σηή
σηφ

Ἐξώφυλλο: Κορίτσια παίζουν μπάλα (ἄρ. κατ. 37)

Ἐπιμέλεια: Ἐθνικὴ Πινακοθήκη καὶ Μουσεῖο Ἀλεξάνδρου Σούτζου

Ἔκδοση: Μακεδονικὸ Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης

Φωτογραφίες: Φωτογρ. ἐργαστήριο Ἐθνικῆς Πινακοθήκης (Β. Ψηρούκης)

Ἐκτύπωση: Γραφικὲς Τέχνες Κ. ΜΙΧΑΛΑΣ Α.Ε.

Ἀθήνα, Ἀπρίλιος 1981

Copyright 1981 Ἐθνικὴ Πινακοθήκη καὶ Μουσεῖο Ἀλεξάνδρου Σούτζου

Τὸ Μακεδονικὸ Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης ιδρύθηκε τὸ Γενάρη τοῦ 1979, μὲ κύριο στόχο τὴ δημιουργία ἐνὸς Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης στὴ Θεσσαλονίκη πὸ θὰ στεγάσει συλλογὴ δωρεῶν ἔργων τέχνης ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου.

Τὸ Μακεδονικὸ Μουσεῖο Σύγχρονης Τέχνης φιλοδοξεῖ νὰ ἀποτελέσει ἕνα σημαντικὸ πυρῆνα αἰσθητικῆς καλλιέργειας καὶ ἐνημέρωσης καὶ συγχρόνως νὰ λειτουργήσει σὰ μέσο προβολῆς τῆς πολιτιστικῆς ζωῆς τοῦ τόπου.

Γιὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν στόχων του τὸ Μ.Κ.Σ.Τ.

α) Ἀπευθύνθηκε σὲ συλλέκτες ἔργων τέχνης καὶ καλλιτέχνες παγκοσμίου κύρους πὸ πρόθυμα δέχτηκαν νὰ συμβάλλουν στὴν ἴδρυση τοῦ Μουσείου μὲ δωρεὰς ἔργων. Στὸν ἤδη σημαντικὸ ἀριθμὸ ἔργων πὸ συγκεντρώθηκαν (δωρεὰς τῶν *F. Geierhaas* καὶ *Galerie Daberkow* καθὼς καὶ ἀτομικὲς προσφορὰς καλλιτεχνῶν) ἔχει πρόσφατα προστεθεῖ καὶ ἡ δωρεὰ Ἀλ. Ἰόλα πὸ περιλαμβάνει μεγάλου ἀριθμοῦ ἔργων ἀπὸ τοὺς πιὸ σημαντικοὺς σύγχρονους ζωγράφους σὲ διεθνή κλίμακα.

β) Δραστηριοποιήθηκε γιὰ τὴ συγκέντρωση κεφαλαίου καὶ τὴ σύσταση τοῦ Ἰδρύματος τὸ ὁποῖο θὰ ἀναλάβει τὴν εὐθύνη γιὰ τὴν λειτουργία τοῦ Μουσείου.

γ) Ἀποφάσισε τὴν παράλληλη διοργάνωση ἐκδηλώσεων Μουσειακοῦ ἐπιπέδου στὴ Θεσσαλονίκη σὲ συνεργασία μὲ πολιτιστικοὺς φορεῖς καὶ Μουσεῖα τῆς Ἑλλάδας καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Οἱ ἐκδηλώσεις αὐτὲς θὰ ἀποτελέσουν τὴν ἀρχὴ γιὰ τὴ μελλοντικὴ πολιτιστικὴ δραστηριότητα τοῦ Μουσείου.

Μετὰ τὴν πρώτη ἐκδήλωση μὲ ἔργα Θεόφιλου τὸ Μάϊο 1980, πὸ ἐπιλέχθηκε σὰν ἀφετηρία γιὰ τὴν ἀνίχνευση τῆς νεοελληνικῆς ζωγραφικῆς, ἀκολουθεῖ ἡ ἐκθεση 51 ἔργων χαρακτηριστικῆς Γάλλων Ἰμπρεσσιονιστῶν πὸ εὐγενικὰ παραχώρησε γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸ ἡ Ἐθνικὴ Πινακοθήκη. Ἡ δεύτερη αὐτῆ ἐκδήλωση ἀποτελεῖ ἕνα ἰδιαίτερα σημαντικὸ καλλιτεχνικὸ γεγονός γιὰ τὴ παρουσιάζει γιὰ πρώτη φορὰ στὴ Θεσσαλονίκη ἔργα μιᾶς ὀριακῆς περιόδου τῆς Γαλλικῆς ζωγραφικῆς πὸ ἀνοίξε νέους δρόμους γιὰ τὴ δια-

μόρφωση τῆς σύγχρονης τέχνης. Κυρίως ὁμως γιατί ἐκφράζει τὴ θερμὴ συμπάρασταση τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης στὸ δύσκολο ἔργο ποὺ ἔχει ἐπωμοθεῖ τὸ Μ.Κ.Σ.Τ. καὶ τὴν ἀρχὴ μιᾶς γόνιμης συνεργασίας.

Εὐχαριστοῦμε θερμὰ τὸν κύριο Δ. Παπαστάμο, Διευθυντὴ τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης ποὺ δέχτηκε νὰ προσφέρει στὸ κοινὸ τῆς Θεσσαλονίκης τὴν ἔκθεση αὐτή. Πολύτιμη βοήθεια μᾶς προσέφεραν ἐπίσης τὰ στελέχη τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης ποὺ συνέβαλαν μὲ τὴν πείρα τους στὴν πραγματοποίησή της.

Τὸ Μακεδονικὸ Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης

Εἰσαγωγή

Ἡ Ἐθνικὴ Πινακοθήκη καὶ Μουσεῖο Ἀλεξάνδρου Σούτζου θέλοντας νὰ βοηθήσει τὸ Μουσεῖο Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης στὴν παρουσίαση τῶν μορφῶν ποὺ ἐπεκράτησαν στὴ τέχνη τοῦ 20οῦ αἰῶνα διέθεσε ἀπὸ τὶς συλλογές της χαρακτηριστικὰ ἱμπρεσιονιστῶν καὶ μεταἱμπρεσιονιστῶν ζωγράφων οἱ ὁποῖοι ἔδωσαν τὸ ἔναυσμα γιὰ τοὺς μετέπειτα πρωτοποριακοὺς πειραματισμοὺς τῆς σύγχρονης τέχνης.

Γύρω στὸ 1862 ἡ πρωτότυπη σὲ θέμα χαλκογραφία καὶ ὀξυγραφία γνωρίζουν μιὰ νέα ἀνθηση. Αὐτὸ ὀφείλεται σὲ ζωγράφους, χαρακτές, ἐκδότες, ποιητὲς ποὺ θέλουν νὰ δώσουν στὸ εἶδος αὐτὸ τὴ θέση ποὺ κατεῖχε ἰδιαίτερα κατὰ τὸ 16ο καὶ 17ο αἰῶνα. Ὁ Μπρακμὸν ποὺ ἀπὸ παιδί ἐξῆσε τὴν τέχνη τῆς τυπογραφίας προσπαθεῖ νὰ διαδώσει τὴν ἀγάπη γιὰ τὸ σχέδιο ποὺ μπορεῖ νὰ ἀναπαραχθεῖ, ἐνῶ ὁ Γκωτιέ καὶ ὁ Μπωντλαῖρ ὑποστηρίζουν μὲ ζέση τὶς δυνατότητες τῆς χαρακτηριστικῆς. Ὁ Καντάρ, ὁ ἐμπνευσμένος αὐτὸς ἐκδότης, συγκεντρώνει μιὰ ομάδα συνεργατῶν ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους συμπεριλαμβάνονται οἱ Μανέ, Ντωμιέ, Γιόνκιντ, Λεγκρό, Φαντὲν Λατούρ, Ντεγκά, Πισσαρρό, Μπουντὲν καὶ ἰδρύει τὴ «Σοσιετέ ντέξ ἀκουαφορτίστ» ἡ ὁποία ἤδη τὸ 1862 παρουσιάζει τὶς πρῶτες ἐκδόσεις. Ὁ Γκωτιέ στὸν πρόλόγό του ἐπισημαίνει τὴν ὑψηλὴ ποιότητα τῆς τέχνης αὐτῆς καὶ ὁ Μπωντλαῖρ στὸ «Μπουλβάρ» ὑποστηρίζει τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς τέχνης ποὺ εἶχε πέσει στὴν ἀφάνεια.

Τὸ 1868 ὁ Καντάρ μετονομάζει τὴ «Σοσιετέ ντέξ ἀκουαφορτίστ» σὲ «Ἰλλυστρασιὸν νουβέλ» καὶ ἀπὸ τὸ 1874 - 1881 δραστηριοποιεῖται ἡ ομάδα «Λὼ φὸρτ μοντέρν». Παρόλες τὶς προσπάθειες αὐτῶν τῶν φωτισμένων ἀνθρώπων, στὴν ομάδα ὑπάρχουν δυσκολίες καὶ προβλήματα καθαρὰ καλλιτεχνικὰ ποὺ ἀναγκάζουν τὸν Μπρακμὸν νὰ μὴν εἶναι πιά (γύρω στὸ 1880) ὁ ἐμψυχωτὴς της. Ἡ ομάδα διαλύεται καὶ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ζωγράφους-χαρακτές βρίσκουν ἓνα ἀντίβαρο στὶς ἐκθέσεις τῶν ἱμπρεσιονιστῶν μετὰ τὸ 1874 ἐξακολουθώντας νὰ χαράσσουν μόνο γιὰ τὸν ἑαυτό τους. Ἡ ἐκδοσὴ τῶν Ντεγκά, Πισσαρρό, Μαρί Κασσάτ καὶ Ραφαέλι «Ντὺ Ζοὺρ ἐ ντέ λά νυϊ»

δὲν εὐδοκίμησε, ὑπάρχουν μόνο μερικά ἐξαιρετικά φύλλα ἀπὸ τὴν προσπάθεια αὐτή.

Μετὰ τὴν ἀποτυχία στὸ κοινὸ τῆς ὁμάδας τῶν ἀκουαφορτίστ καὶ τὶς προσωπικὲς μεμονωμένες ἐργασίες τους ὁ Μπρακμὸν ἐπιχειρεῖ πάλι νὰ συγκεντρώσει ὅλες τὶς δυνάμεις σ' αὐτὸν τὸν τομέα καὶ ἰδρύει τὴ «Φοντασιὸν ντὲ λὰ Σοσιετὲ ντὲ πέντρ-γκραβὲρ» τὸ 1889, ἡ ὁποία περιλαμβάνει ὅλους τοὺς ζωγράφους-χαρακτες ποὺ εἶχαν ἀσχοληθεῖ μ' αὐτὸ τὸ εἶδος τὰ τελευταῖα ἐξήντα χρόνια.

Ἡ ὁμάδα «πέντρ-γκραβὲρ» ἔπαιξε θεμελιώδη ρόλο καὶ ξαναέδωσε στοὺς ἐρασιτέχνες καὶ ἐπαγγελματίες νέα ὄθηση καὶ πεποίθηση. Κριτικοί, ἐκδότες, τυπογράφοι, ἔμποροι συγκεντρώθηκαν χωρὶς ὅμως νὰ βροῦν καὶ τὴν πρέπουσα ὑποστήριξη ἀπὸ τὸ κοινὸ. Τὸ περιοδικὸ «Ἴμάζ» μάχετο γιὰ τὴν ἐπικράτηση τῆς ξυλογραφίας καὶ ἡ «Ἐστάμπ Ὀριζινάλ» ποὺ ἰδρύθηκε ἀπὸ τὸ Ροζὲ Μάρξ μὲ τὴν συνεργασία τοῦ Μαρτὺ ἐξέδωσε ἀριστουργήματα ὑπογεγραμμένα ἀπὸ τοὺς Ροντέν, Ρενουάρ, Γκωγκέν, Λωτρέκ, Ρεντόν, Μποννάρ, Βυγιάρ, Ρουσέλ κ.ἄ. Γνωστὰ εἶναι ἐπίσης τὰ ἄλμπουμ τῶν «πέντρ-γκραβὲρ» τοῦ Βολλάρ.

Μία εὐνοϊκὴ ἀτμόσφαιρα δημιουργεῖται καὶ ζωγράφοι ποὺ εἶχαν ἐγκαταλείψει τὶς πρέσες τους (Πισσαρό, Ντεγκά) ἀρχίζουν νὰ χαράσσουν καὶ ἡ ὄξυγραφία, λιθογραφία ἀποκτοῦν νέους ὁπαδοὺς ὄχι μόνο ἀνάμεσα στοὺς μεγαλύτερους στὴν ἡλικία καλλιτέχνες (Ρενουάρ) ἀλλὰ ἀκόμα καὶ στοὺς νεώτερους ποὺ ἀκολούθησαν τὸν Ἰμπρεσιονισμό Γκωγκέν, Καρριέρ, Λωτρέκ, Μαγιόλ, Μποννάρ, Βυγιάρ. Τὸ βιβλίον ποὺ μαστιζόταν μισὸ αἰῶνα ἀπὸ μετριότητες, γνωρίζει μιὰ μεγάλη ἀνθιση («Ἴστοῦαρ νατυρέλ», «Δάφνις καὶ Χλόη», «Παραλλελεμάν», «Ζαρντέν ντὲ Συπλίζ», «Ἄ ρεμπούρ»).

Ἡ τέχνη τῶν πολλῶν ἀντιτύπων δίνει μεγάλη μάχη καὶ ὑποστηρίζεται ἀπὸ ὅλες τὶς δυνάμεις. Χαρακτικά φύλλα σὲ ἄσπρο-μαῦρο, σὲ χρῶμα, ἀφίσα, βιβλίον, δὲν εἶχαν γνωρίσει παρόμοια ἀνοδο, πιὸ ζωηρὲς ἐλπίδες, πιὸ πολλὲς πρωτοβουλίες. Δυστυχῶς καὶ αὐτὴ ἡ προσπάθεια δὲν διήρκεσε παρὰ δώδεκα χρόνια καὶ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ 20οῦ αἰῶνα δὲν τρέφόταν παρὰ ἀπὸ τὶς δυνάμεις ποὺ εἶχε πιά κατακτήσει.

Γύρω στὸ 1890 ἡ λιθογραφία ποὺ δὲν ἔπαυε νὰ τὴν χρησιμοποιοῦν ὁ Φαντέν Λατοῦρ καὶ ὁ Ρεντόν βρίσκεται ξαφνικὰ σὲ εὐνοημένη θέση. Ἡ ἔκδοση τῆς «Ἐστάμπ ὀριζινάλ» τοῦ Ροζὲ Μάρξ καὶ τῶν «πέντρ-γκραβὲρ» τοῦ Βολλάρ δίνουν τὴν ὄθηση γιὰ τὴν ἐξέλιξη καὶ διάδοση ποὺ παρουσιάζεται στὸ τέλος τοῦ αἰῶνα. Ἐνα καινούργιο γεγονός ποὺ προσελκύει τοὺς καλλιτέχνες εἶναι τὸ χρῶμα. Γοητευμένοι ἀπὸ τὶς ἀφίσεις τοῦ Σερέ καὶ τὶς γιαπωνέζικες ξυλογραφίες ἀνακαλύπτουν τὶς δυνατότητες τοῦ κάθε εἴδους ἐγχρωμοῦ τυπώματος.

Ὁ Σερὲ μαζί μὲ τοὺς ἱμπρεσιονιστὲς χειραφετεῖ τὰ μάτια τῶν καλλιτεχνῶν. Ὁ Λωτρὲκ καὶ οἱ νέοι: Μποννάρ, Βυγιάρ, Ρουσέλ, Ντενί, Σινιάκ ἐκμεταλλεύονται τὶς νέες δυνατότητες τῆς λιθογραφίας. Βέβαια ἡ συμμετοχὴ τοῦ ἐκδότη εἶναι μεγάλη ὅπως τοῦ Βολλάρ ποὺ παράγει ἀριστουργήματα μὲ τὴν συνεργασία τῶν Ρενουάρ, Σισλέ, Σεζάν, Γκυγιωμέν. Ἐπίσης ἡ χαλκογραφία πλουτίζεται εὐκαιριακὰ μὲ χρῶμα. Ἡ Μαρι Κασσάτ, ὁ Πισσαρρό, ὁ Μωρὲν καὶ ὁ Μποττίνι γνωρίζουν μὲ τὸ εἶδος αὐτὸ ἐπιτυχίες. Ἡ ὀξυγραφία ὁμως μὲ χρῶμα ἐμπεριέχει κινδύνους θέλοντας νὰ μιμηθεῖ τὴν ἐλαιογραφία καὶ πολὺ γρήγορα γίνεται ἓνα φτηνὸ εἶδος ἐνῶ ἡ ξυλογραφία μὲ τοὺς Ριβιέρ, Λεπέρ, Γκωγκέν ἐπωφελεῖται ἀπὸ τὴν πολυχρωμία. Ἐτσι εὐνοϊκὲς συνθήκες ποὺ ἐπικράτησαν ἀνάμεσα στὰ 1890 καὶ 1900 ἔδωσαν τὴν δυνατότητα στοὺς καλλιτέχνες Λωτρὲκ, Ντεγκά, Ρενουάρ, Ροντέν, Γκωγκέν, Φορέν, Μαγιόλ, Βυγιάρ, Μποννάρ νὰ ἀφιερῶσουν στὴ λιθογραφία μεγάλο μέρος τῆς καλλιτεχνικῆς τους παραγωγῆς καὶ ἐμπνεύσεως. Εἰδικὰ ὁ Λωτρὲκ μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ συνεχιστὴς τοῦ Ντωμιέ, παρ' ὅλη τὴ μεγάλη διαφορὰ προελεύσεως, φόρμας καὶ ἰδιοσυγκρασίας, ὅσον ἀφορᾷ τὴ μεγάλη ποσότητα (400 λιθογραφίες ἀπὸ τὸ 1892 - 1900) καὶ τὴν ἱκανότητα νὰ ἀποτυπώνει στὸ λίθο τὶς ὀπτικὲς ἐντυπώσεις τῆς στιγμῆς. Οἱ ἀφίσεις του χαρακτηρίζουν τὴν νυχτερινὴ ζωὴ τοῦ Παρισιοῦ τῆς τελευταίας δεκαετίας τοῦ αἰῶνα.

Ἡ Ἐθνικὴ Πινακοθήκη καὶ Μουσεῖο Ἀλεξάνδρου Σούτζου ἔχει στίς συλλογές της μερικὰ ἀπ' αὐτὰ τὰ ἀνεπανάληπτα δείγματα χαρακτηριστικῶν ἔργων ἱμπρεσιονιστῶν καὶ μεταἱμπρεσιονιστῶν ζωγράφων.

Μετὰ ἀπὸ τὴν σύντομη αὐτὴ ἀναδρομὴ στὴν παραγωγὴ τοῦ πάσης φύσεως καλλιτεχνικοῦ τυπώματος, πιστεύουμε ὅτι θὰ ἔχει γίνει ἀντιληπτὸ αὐτὸ ποὺ προσφέρει αὐτὴ ἡ ἔκθεση χαρακτηριστικῆς ἢ ὁποῖα ὁδηγεῖ τὸν ἐπισκέπτη στοὺς στόχους τῶν πρωτοπόρων αὐτῶν ζωγράφων.

Δημήτριος Παπαστάμος
Διευθυντὴς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

Βούγιος Έντουαρ (1863 - 1940)

1. Η Γαλλία

Υπόψη: 1 φύλλον, 0,22 x 0,41 μ.

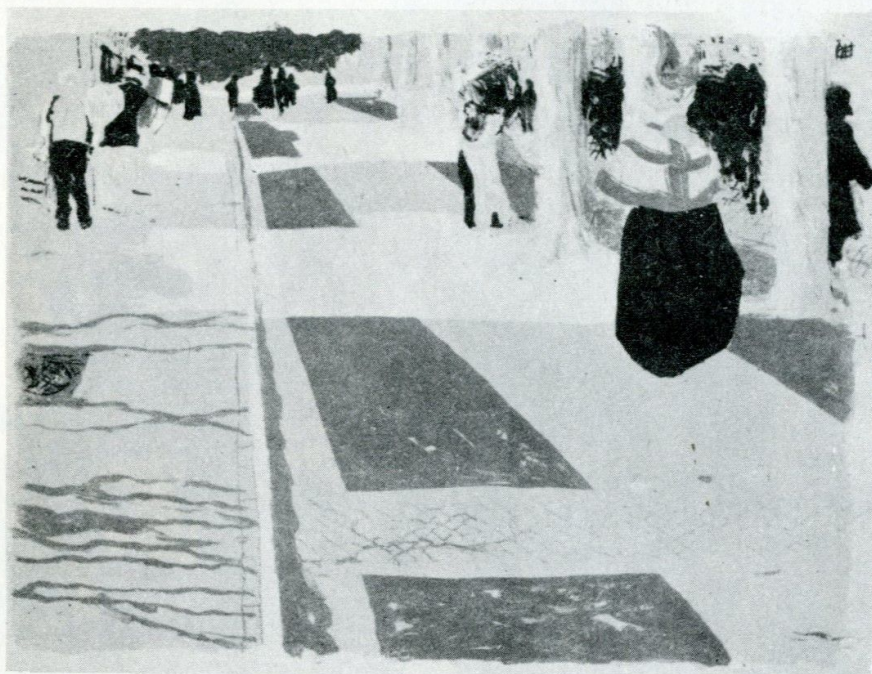
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

Βούγιος Έντουαρ (1863 - 1940)

1. Η Ελλάδα

Υπόψη: 1 φύλλον, 0,22 x 0,41 μ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

Βυγιάρ 'Εντουάρ (1868 - 1940)

1 *Η λεωφόρος*

Έγχρωμη λιθογραφία, 0,315 × 0,415 μ.

Βυγιάρ 'Εντουάρ (1868 - 1940)

2 *Η μοδίστρα*

Έγχρωμη λιθογραφία, 0,29 × 0,24 μ.

Λωρανσέν Μαρι (1883 - 1957)

3 *Τὸ κορίτσι μὲ τὸ σκύλο*

Λιθογραφία, 0,39 × 0,31 μ.

Μανὲ Ἐντουάρ (1832 - 1883)

4 *Ὁ νεκρὸς ταυρομάχος*

Ἰοξυγραφία, 0,09 × 0,194 μ.

Μανέ 'Εντουάρ (1832 - 1883)

5 'Ο Χριστός με τούς ἀγγέλους

'Οξυγραφία, 0,33 × 0,28 μ.

Μανέ 'Εντουάρ (1832 - 1883)

Ὁ Ἴσπανὸς τραγουδιστὴς

Ἰσογραφία, 0,295 × 0,243 μ.

Ματίς Ἄνρι (1869 - 1954)

7 Γυμνὸ

Λιθογραφία, 0,14 × 0,20 μ.

Ματίς Ἄνρι (1869 - 1954)

8 Μοντέλο που ἀναπαύεται

Λιθογραφία, 0,22 × 0,305 μ.

Μοριζό Μπέρτ (1841 - 1895)

9 Μικρό κοριτσάκι με γάτα

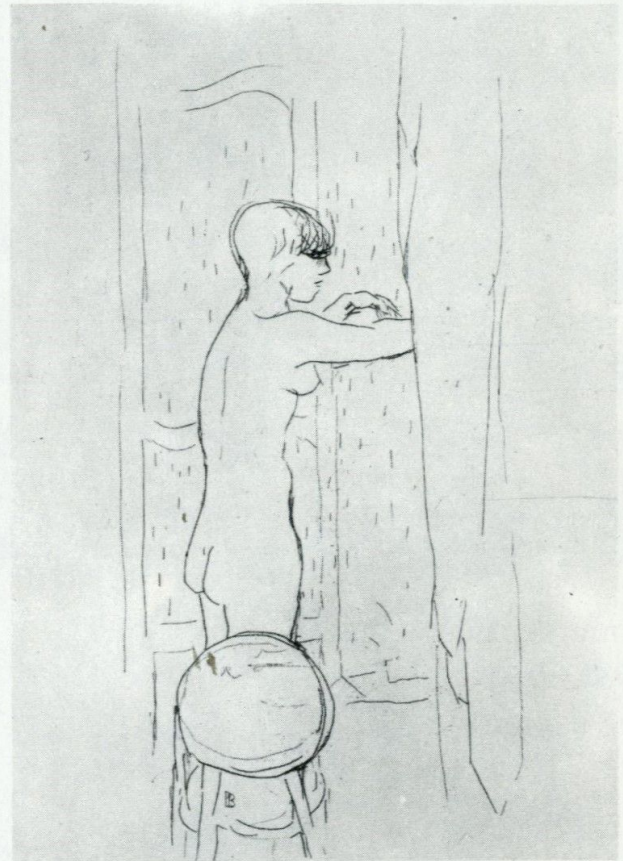
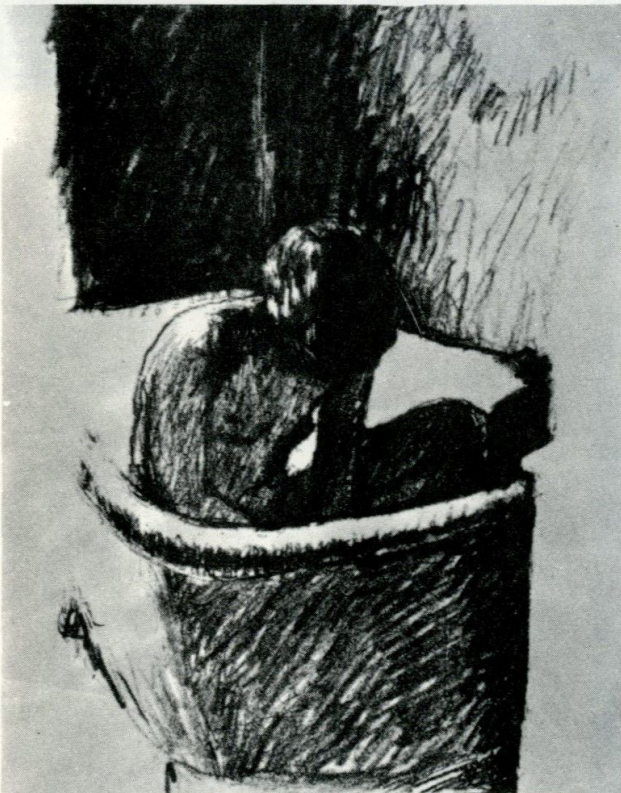
Χαλκογραφία (πουνέντ σές), 0,15 × 0,117 μ.

Μποννάρ Πιέρ (1867 - 1947)

10 Ντίγκο

Ώξυγραφία, 0,285 × 0,228 μ.

Μποννάρ Πιέρ (1867 - 1947)

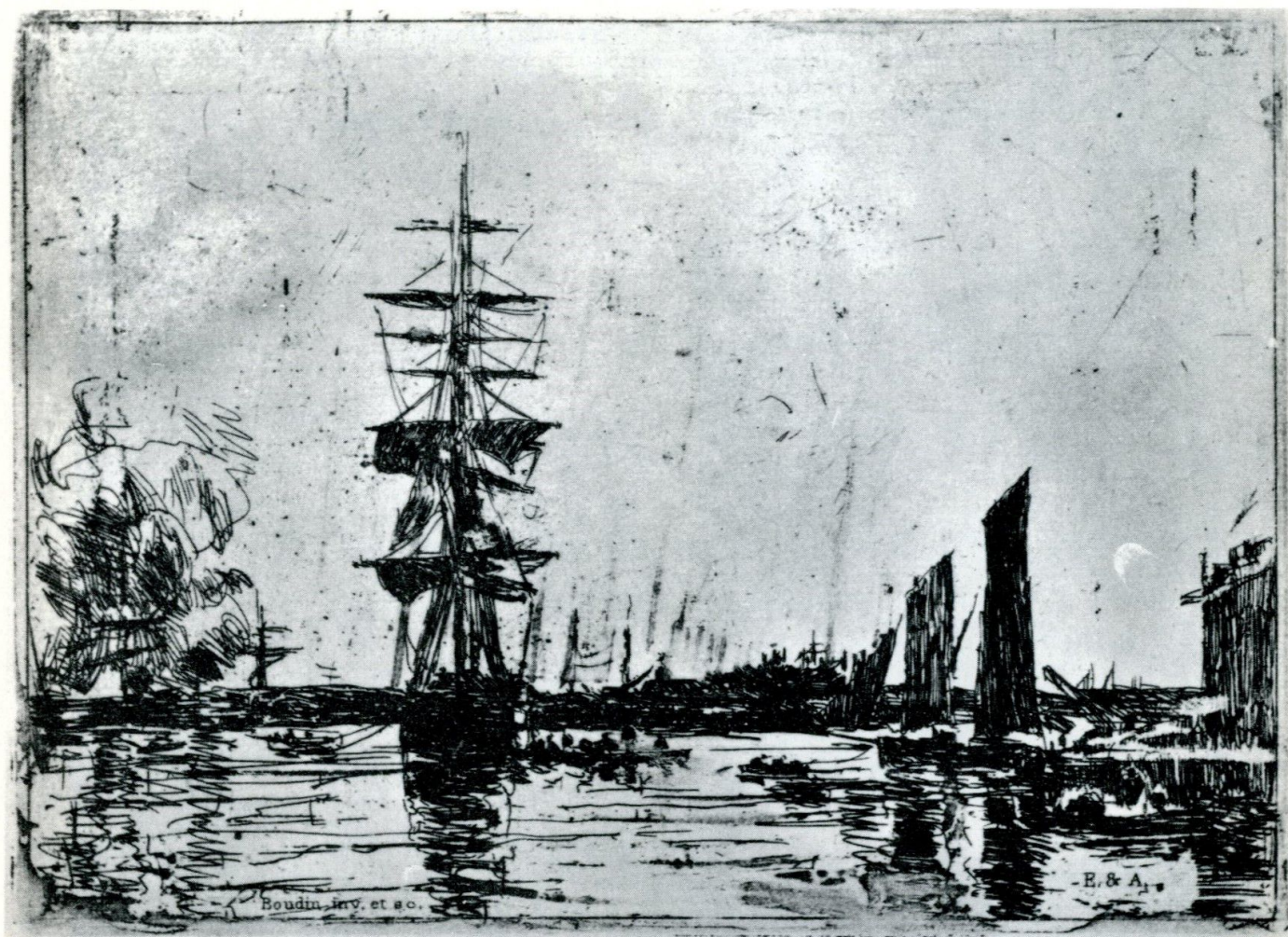
11 Καλλωπισμός

Ώξυγραφία, 0,218 × 0,16 μ.

Μποννάρ Πιέρ (1867 - 1947)

12 Τò λουτρό

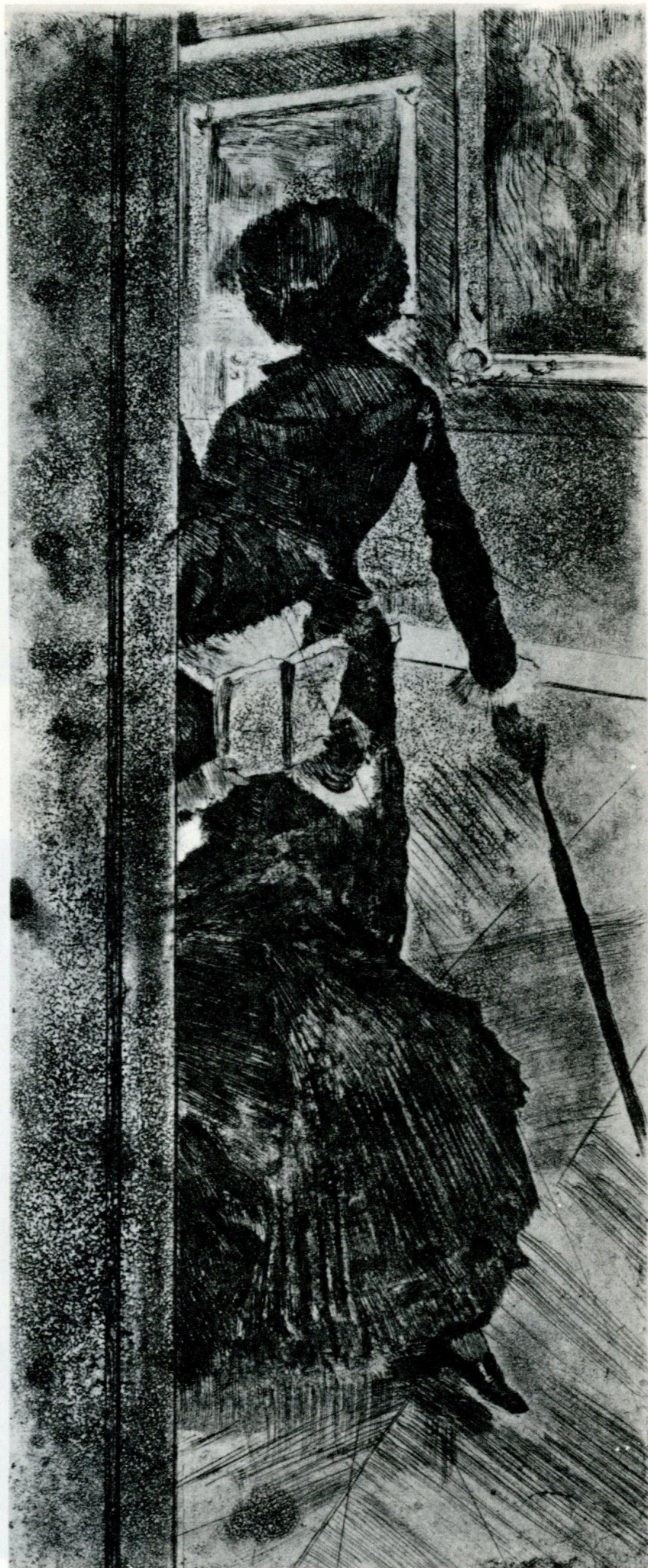
Λιθογραφία, 0,30 × 0,215 μ.

Μπουντέν Έζέν (1824 - 1898)

13 Θαλασσογραφία

Όξυγραφία, 0,12 × 0,16 μ.

Ντεγκά Έντγκάρ (1834 - 1917)
14 Στο Λοῦβρο. Ἡ ζωγράφος Μαρὶ Κασσάτ
Ὁξυγραφία, 0,305 × 0,127 μ.

Ντεγκά Έντγκάρ (1834 - 1917)

15 Χορεύτρια

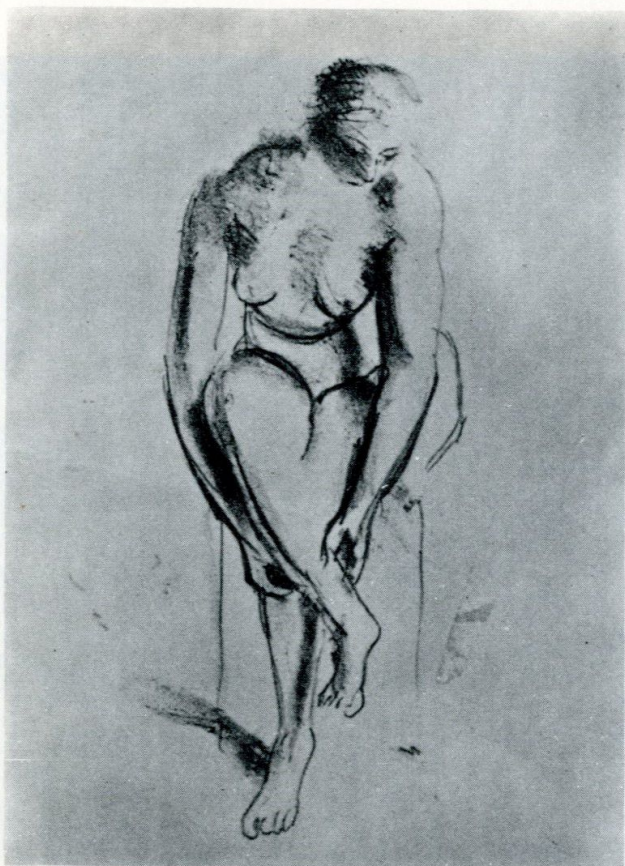
Όξυγραφία, 0,175 × 0,115 μ.

Ντεγκά Έντγκάρ (1834 - 1917)

16 Χορεύτριες στα παρασκήνια

Όξυγραφία, 0,41 × 0,105 μ.

Ντεραίν 'Αντρέ (1880 - 1954)

17 Γυμνό

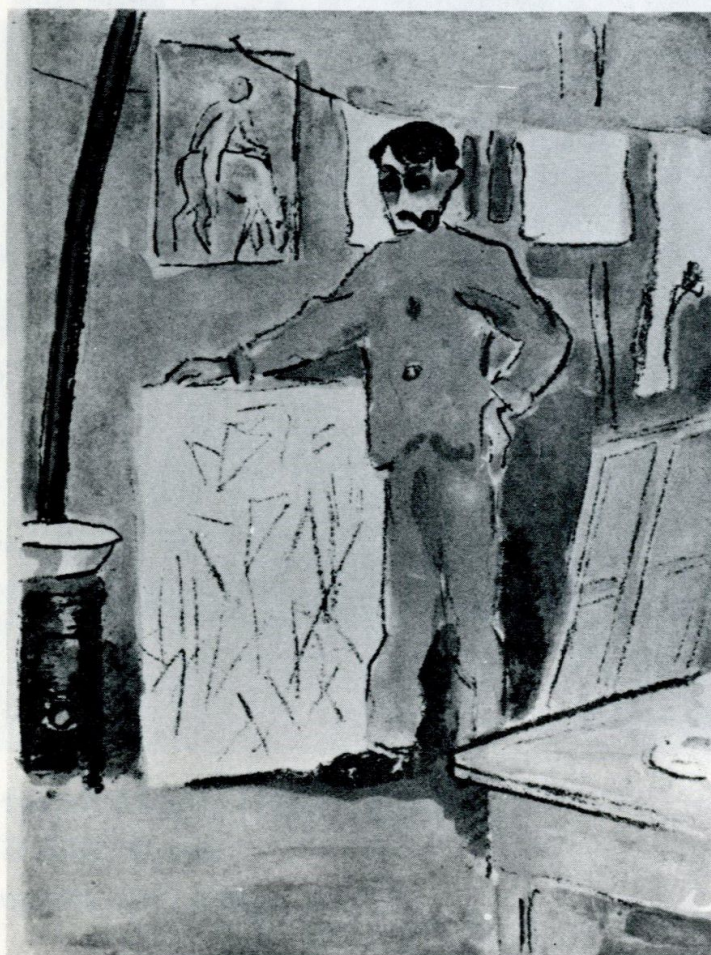
Λιθογραφία, 0,44 × 0,28 μ.

Ντεραίν 'Αντρέ (1880 - 1954)

18 Βάζο με λουλούδια

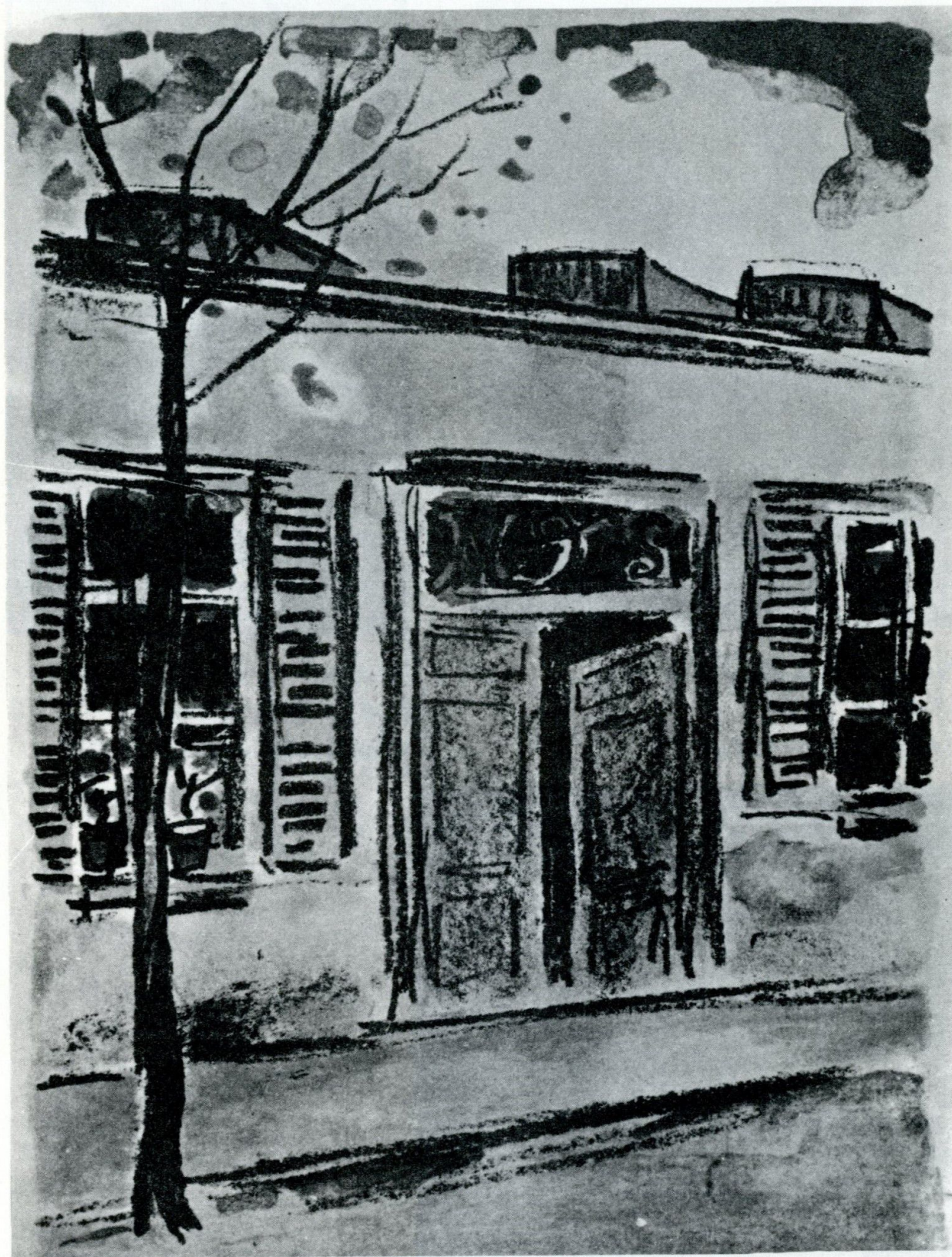
Έγχρωμη ξυλογραφία, 0,28 × 0,173 μ.

Βάν Ντόγκεν Κίς (1877 - 1968)

19 'Ο Πικάσσο στο άτελιέ του

Έγχρωμη λιθογραφία, 0,193 × 0,14 μ.

Βάν Ντόγκεν Κίις (1877 - 1968)

20 Το Μπατώ - Λαβουάρ

Έγχρωμη λιθογραφία, 0,195 × 0,14 μ.

Βάν Ντόγκεν Κίις (1877 - 1968)

21 Στο πάρκο

Έγχρωμη λιθογραφία, 0,31 × 0,50 μ.

Ουττριγιό Μωρίς (1883 - 1955)

22 Η όδος Όρσαν

Λιθογραφία, 0,22 × 0,29 μ.

Ούτρυγιό Μωρίς (1883 - 1955)

23 Μονμάρτη

Έγχρωμη λιθογραφία, 0,245 × 0,175 μ.

Ούτρυγιό Μωρίς (1883 - 1955)

24 Δρόμος στη Μονμάρτη

Λιθογραφία, 0,215 × 0,175 μ.

Στά έργα αρ. 23 και 24 ή ύπογραφή είναι τυπωμένη ανάποδα από τόν καλλιτέχνη.

Πικάσσο Πάμπλο (1881 - 1973)

25 Κεφάλι γυναίκας, προφίλ

Χαλκογραφία, (πουέντ σές), 0,29 × 0,25 μ.

Πικάσσο Πάμπλο (1881 - 1973)

26 Ὁ καλλωπισμὸς τῆς μητέρας

Ὁξυγραφία, 0,235 × 0,175 μ.

Πικάσσο Πάμπλο (1881 - 1973)

27 Τὸ λουτρὸ

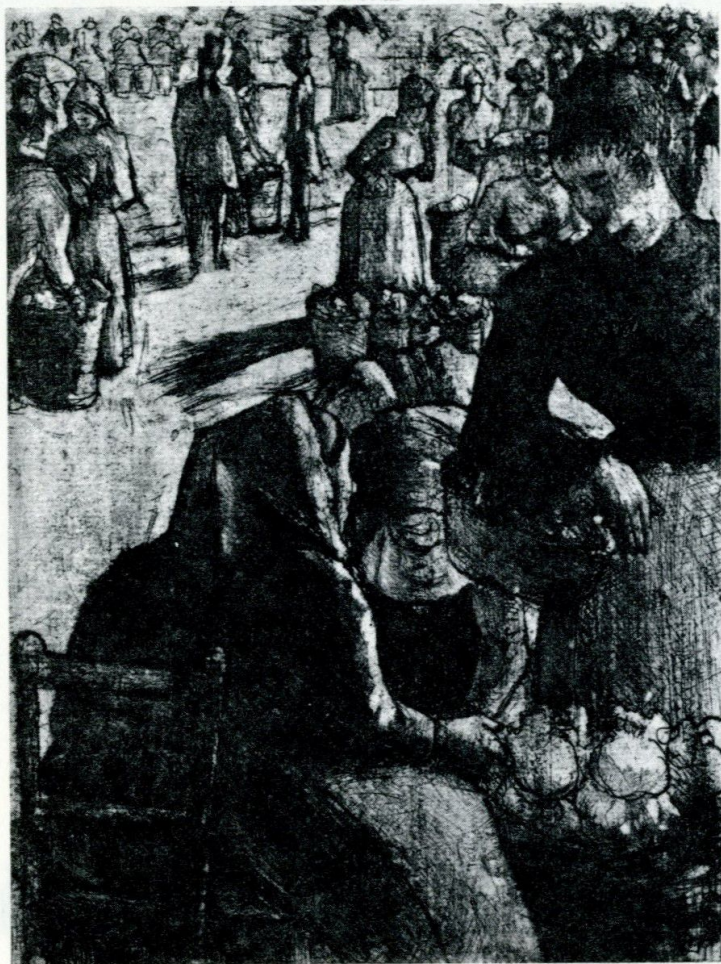
Χαλκογραφία (πουέντ σές), 0,345 × 0,29 μ.

Πισσαρρὸ Καμίγ (1830 - 1903)
28 *Τὸ μονοπάτι Πουγιέ στὸ Ποντουάζ*
Χαλκογραφία (πουέντ σὲς), 0,265 × 0,213 μ.

Πισσαρρὸ Καμίγ (1830 - 1903)
29 *Τέσσερις χωρικές πὸν κουβεντιάζουν*
Λιθογραφία, 0,213 × 0,185 μ.

Πισσαρρό Καμίγ (1830 - 1903)

30 Λαχαναγορά στο Ποντουάζ

Ώξυγραφία, 0,254 × 0,20 μ.

Πισσαρρό Καμίγ (1830 - 1903)

31 Ό προλιμένας τής Διέππης

Λιθογραφία, 0,23 × 0,305 μ.

Ρενουάρ Ώγκύστ (1841 - 1919)

32 Στερεώνοντας τὸ καπέλο

Λιθογραφία, 0,60 × 0,495 μ.

Ρενουάρ Ώγκύστ (1841 - 1919)
33 Στην παραλία Μπερνεβάλ
Χαλκογραφία (πουέντ σές), 0,11 × 0,095 μ.

Ρενουάρ Ώγκύστ (1841 - 1919)
34 Ο Κλώντ Ρενουάρ με σκυμμένο κεφάλι
Λιθογραφία, 0,215 × 0,19 μ.

Ρενουάρ Ώγκυστ (1841 - 1919)

35 Τò παιδί με τò μπισκότο

Έγχρωμη λιθογραφία, 0,315 × 0,265 μ.

Ρενουάρ Ώγκυστ (1841 - 1919)

36 Χορός στò ύπαιθρο

Χαλκογραφία (βερνι μου), 0,222 × 0,135 μ.

Ρενουάρ Ώγκυστ (1841 - 1919)

37 Κορίτσια παίζουν μπάλα

Έγχρωμη λιθογραφία, 0,585 × 0,51 μ.

Σεζάν Πώλ (1839 - 1906)

38 Κεφάλι γυναίκας

Όξυγραφία, 0,133 × 0,108 μ.

Σεζάν Πώλ (1839 - 1906)

39 Είσοδος αγροικίας, όδος Ρεμι

Όξυγραφία, 0,135 × 0,112 μ.

Σεζάν Πώλ (1839 - 1906)

40 Λουόμενοι

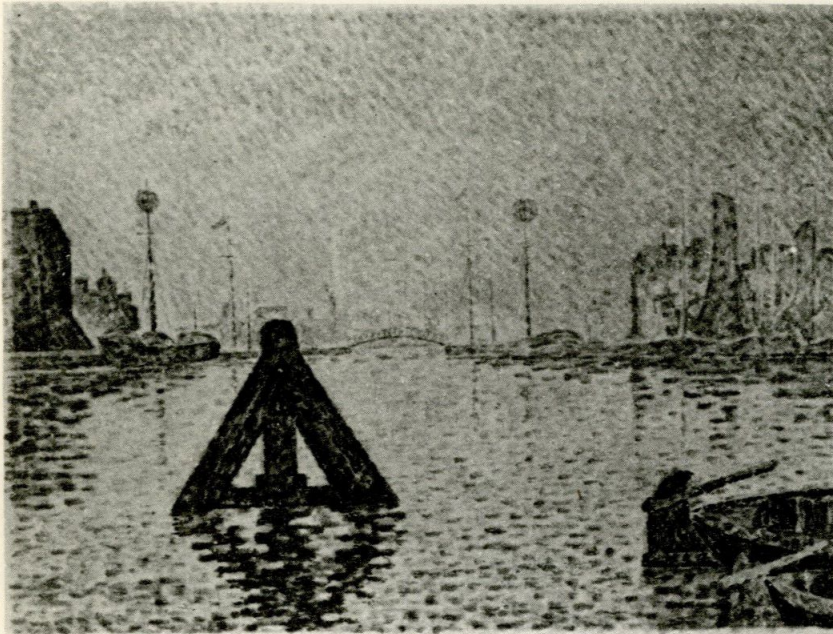
Έγχρωμη λιθογραφία, 0,23 × 0,29 μ.

Σεζάν Πώλ (1839 - 1906)

41 Λουόμενοι

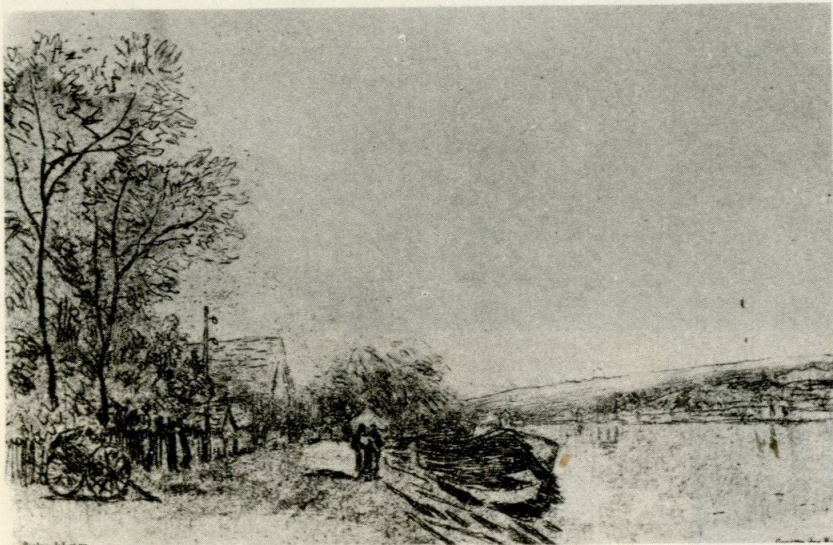
Έγχρωμη λιθογραφία, 0,41 × 0,51 μ.

Σινιάκ Πώλ (1863 - 1935)

42 Στην Ολλανδία

Έγχρωμη λιθογραφία, 0,325 × 0,445 μ.

Σισλέ Άλφρε (1839 - 1899)

43 Στις όχθες του ποταμού

Λουάν, τὸ κάρο

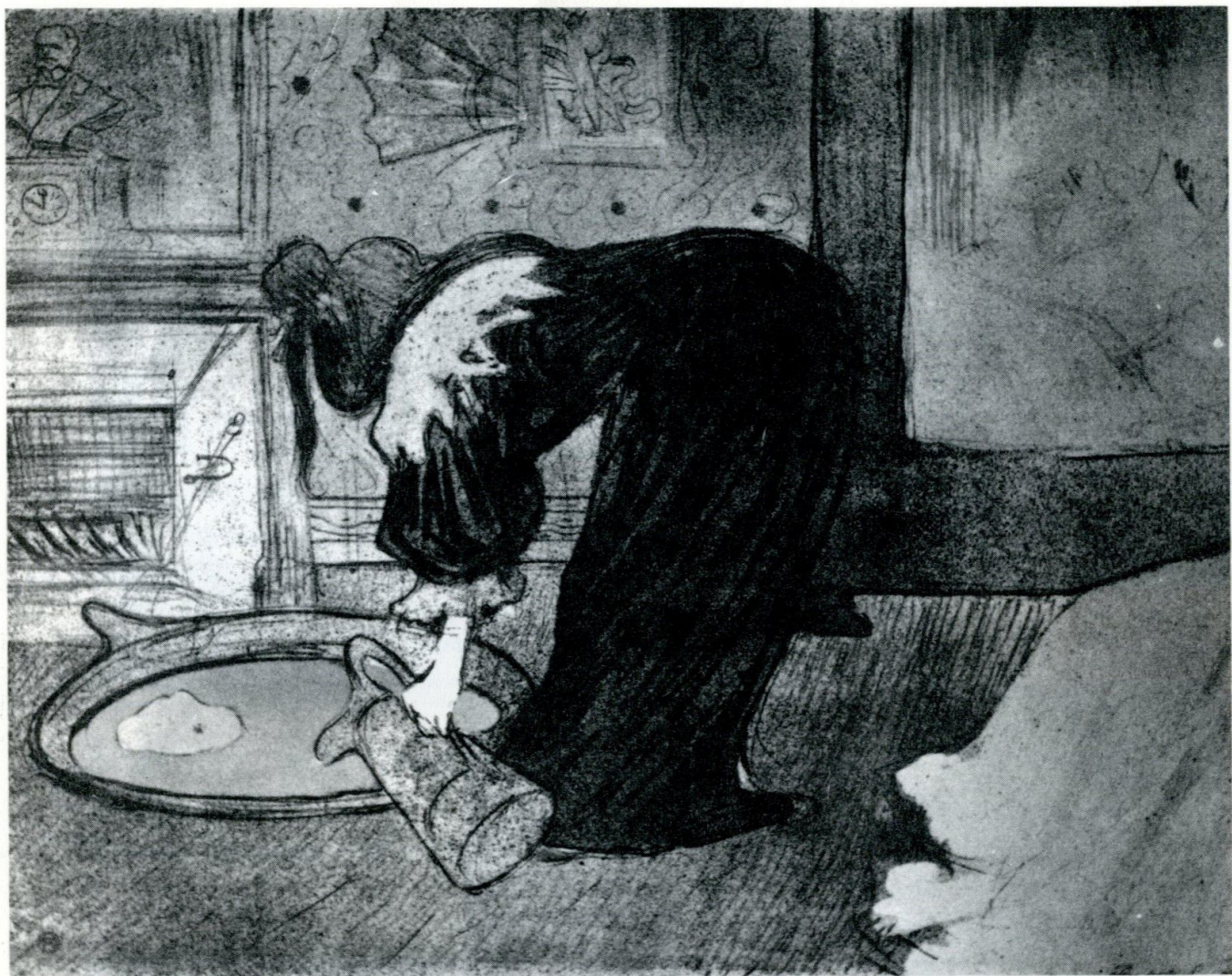
Όξιγραφία, 0,145 × 0,224 μ.

Σισλέ Άλφρε (1839 - 1899)

44 Όχθες ποταμού ή Οί χήνες

Έγχρωμη λιθογραφία, 0,217 × 0,32 μ.

Τουλούζ - Λωτρək Άνρι (1864 - 1901).

45 Γυναίκα στò νιπήρα

Έγχρωμη λιθογραφία, 0,40 × 0,52 μ.

Τουλούζ - Λωτρέρκ 'Ανρί (1864 - 1901)

46 *Τὸ θεωρεῖο μὲ τὸ χρυσὸ ἔμβλημα*

Ἐγχρωμη λιθογραφία, 0,37 × 0,27 μ.

Τουλούζ - Λωτρέρκ 'Ανρί (1864 - 1901)

47 *Στὸ «Ἀμπασαντέρ»*

Ἐγχρωμη λιθογραφία, 0,302 × 0,246 μ.

Τουλούζ - Λωτρέκ Άνρι (1864 - 1901)
48 «Λα Γκουλύ»

Έγχρωμη άφίσα, 1,96 × 1,22 μ.

Τουλούζ - Λωτρέκ Άνρι (1864 - 1901)
49 Άριστίντ Μπρυν

Έγχρωμη λιθογραφία, 1,52 × 1,00 μ.

Τουλούζ - Λωτρέκ Άνρι (1864 - 1901)

50 «Λε Ντιβάν Ζαποναί»

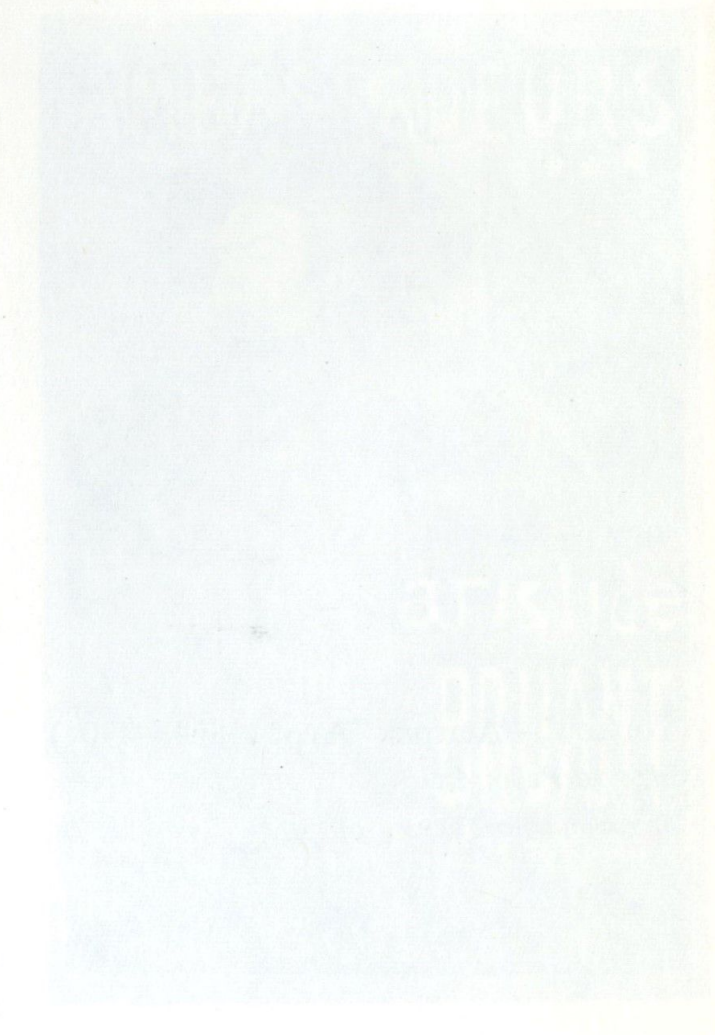
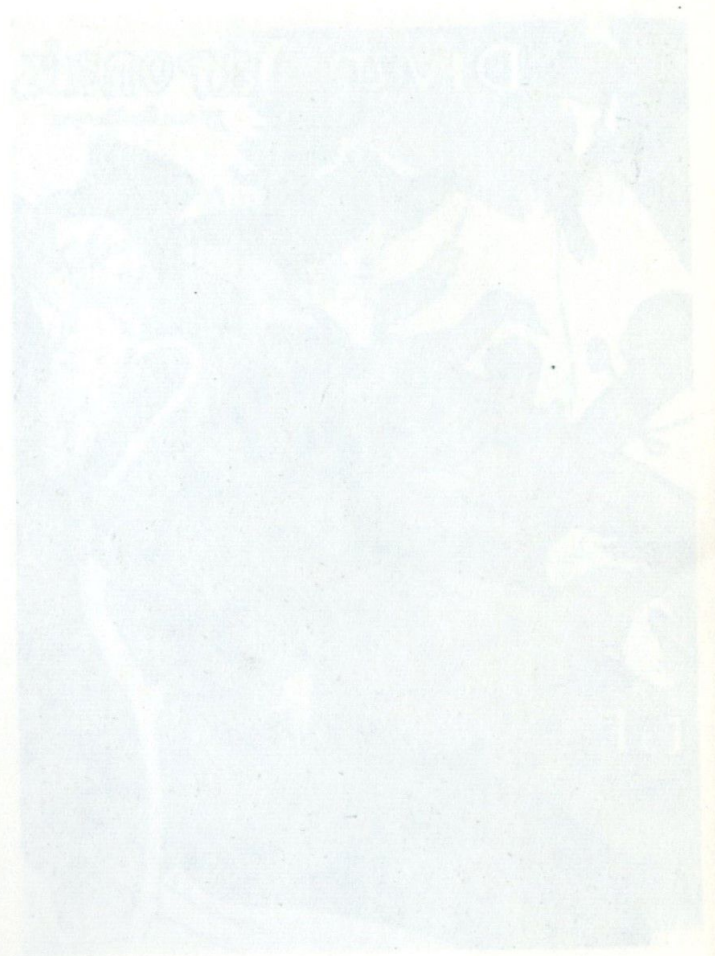
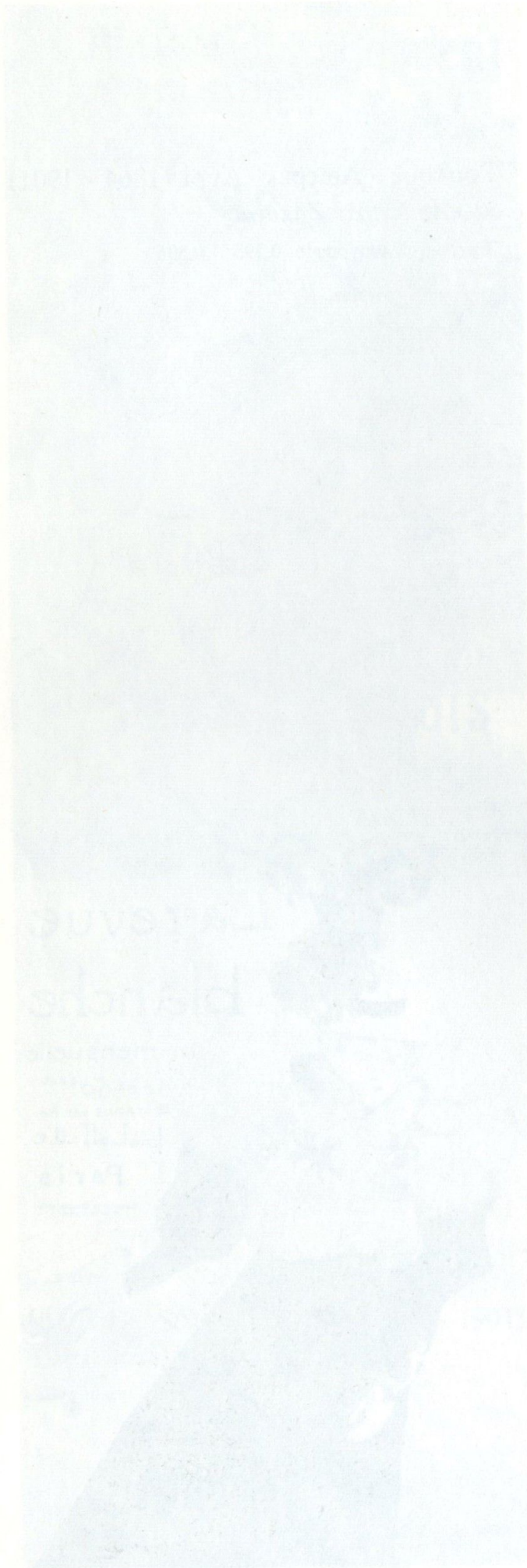
Έγχρωμη λιθογραφία, 0,795 × 0,595

Τουλούζ - Λωτρέκ Άνρι (1864 - 1901)

51 «Λα Ρεβύ Μπλάνς»

Έγχρωμη άφίσα, 1,295 × 0,92 μ.

ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΤΣΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

036000012870

**ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1981**

